

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr.Bereczki István ügyvéd által képviselt Kft. felperesnek a dr.Herke Miklós főosztályvezető-helyettes jogtanácsos által képviselt Környezetvédelmi és Vízügyi Miniszter (Budapest, Fő u. 44-50.) alperes ellen közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2008. július 3. napján meghozott 1.K.33.664/2007/10. számú jogerős ítélete ellen a felperes részéről 11. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 1.K.33.664/2007/10. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Legfelsőbb Bíróság a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati eljárási perköltséget.

Kötelezi továbbá a felperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak - külön felhívásra - 36.000 (harminchatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felperesi kft. az első fokon eljáró Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség által 14-2234-3/2005. számú, 2005. május 18-án keltezett engedély alapján 16 01 03 EWC kódszámú (termékként tovább nem hasznosítható gumiabroncsok) hulladéknak a termelők telephelyein, illetve a saját telephelyén és az általa bérelt telephelyen történő begyűjtésére és szállítására volt jogosult. Ezt megelőzően a felperes a Főfelügyelőség 14-2930/9/2003. számú határozata alapján volt jogosult az említett kódszámú hulladék begyűjtésére, valamint közúton történő szállítására. Ezen engedély alapján a felperes a termelők telephelyein és a felperes által bérelt telephelyen vehette át

(gyűjthette be) a hulladékot, és azt e telephelyek, valamint a Kft., a Kft. és a Kft. gyára telephelyek között szállíthatta.

A Főfelügyelőség a Tiszántúli Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség bevonásával 2005. október 18-án és 19-én helyszíni ellenőrzés keretében ellenőrizte a felperes által folytatott hulladékkezelési tevékenységet a felperesi kft. székhelyén. Az ellenőrzés során megállapítást nyert, hogy a felperesi társaság hulladékkezelési tevékenységével a jogszabályi és a hatósági határozatban előírt kötelezettségeit több esetben megszegte, erre tekintettel a 14/6176/2/2005. számú határozatával 43.431.705 forint hulladékgazdálkodási bírság megfizetésére kötelezte a Főfelügyelőség a felperest. Fellebbezés folytán a felperes nevére 2007. január 25. napján meghozott KJKF-693/2/2006. számú határozatával megsemmisítette az elsőfokú határozatot és új eljárásra utasította a Főfelügyelőséget.

A megismételt eljárásban a Főfelügyelőség a 14/462-5/2007. számú határozatával a hulladékkezelési tevékenység nem megfelelő teljesítése, valamint hulladékok kezelésével kapcsolatos, jogszabályban előírt nyilvántartási kötelezettségek nem megfelelő teljesítése miatt 31.849.917 forint hulladékgazdálkodási bírság megfizetésére kötelezte a felperest. Határozata indokolásában megállapította, hogy a felperes által az ellenőrzéskor bemutatott CMR nemzetközi fuvarlevelek a 259/93/EGK. számú Tanácsi Rendelet 11. cikkének /1/ bekezdésében foglaltak szerint a II. mellékletben felsorolt információkat teljes körűen nem tartalmazzák (pl. a hasznosítási műveletek felsorolása, a szállítás indításának várható időpontja, esetenként a hulladék mennyisége). A felperesi társaság 2004.május 1-től 2005. április 30-ig úgy szállított gumiabroncs hulladékot európai uniós országokba, hogy a vonatkozó jogszabályban előírt adminisztrációs kötelezettségeket megsértve nem csatolt a szállítmányokhoz teljes körű adattartalommal rendelkező kísérő dokumentumot. A felperes 2004. évi kötelező adatszolgáltatásában, valamint a 2005. november 25-én kelt nyilatkozatában foglaltak szerint az előbbi időszak alatt kiszállított hulladék mennyisége 7.254.350 kg volt. A felperes ezen tevékenysége miatt a hulladékgazdálkodásról szóló 2000. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Hgtv.) 49. § /1/ bekezdésének a/ pontja és a 271/2001.(XII.21.) Korm.rendelet (a továbbiakban: R.) 1. §-ának /1/ bekezdése, /3/ bekezdésének c/ pontja, 2. §-ának /5/ bekezdése és 3. §-ának /6/ bekezdése alapján hulladékgazdálkodási bírság megfizetésére kötelezte a Főfelügyelőség a felperest.

A felperes fellebbezése folytán az alperes a 2007. május 25. napján meghozott KJKF-748/5/2007. számú határozatával a Hgtv. 14. §-ának /2/ bekezdése és az R. 1. § /3/ bekezdésének c/ pontja, valamint 3. §-ának /6/ bekezdése alapján helybenhagyta az elsőfokú közigazgatási határozatot. Határozata indokolásában megállapította,

hogy az elsőfokú eljárás idején a hatósági ellenőrzésre a Hgtv. 41. § /1/ bekezdése és /2/ bekezdésének c/ pontja alapján mind a Felügyelőségnek, mind a Főfelügyelőségnek volt hatásköre, ezért nem volt jogszabálysértő az együttesen végzett helyszíni ellenőrzésük. Megállapította azt is az alperes, hogy az alapeljárásban a helyszíni ellenőrzésről készült jegyzőkönyv a megismételt eljárásban is felhasználható a tényállás tisztázása során bizonyítékként akkor is, ha az alapeljárást az akkor alkalmazandó 1957. évi IV. törvény (a továbbiakban: Áe.) szabályai szerint folytatta le a hatóság.

A felperes keresetében kérte a közigazgatási határozatok hatályon kívül helyezését, illetőleg az elsőfokú közigazgatási szerv új eljárásra utasítását.

A Fővárosi Bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolásában megállapította, hogy a hatósági ellenőrzésről készült jegyzőkönyvek alakításai nem érintik az ügy érdemét, és az a tény, hogy később az eljárás során a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) hatályba lépett, a jegyzőkönyvek közokirati jellegét nem változtatta meg, azok az eljárás alapjául szolgálhattak. Azt is megállapította a Fővárosi Bíróság, hogy nincs olyan jogszabályi előírás, amely kizárná, hogy a hatóságok együttesen végezzenek hatósági ellenőrzést.

A tényállás bizonyítottságával kapcsolatban a bíróság osztotta az alperes álláspontját, a felperesnek lehetősége lett volna arra, hogy az eljárás során okiratokat bocsásson a hatóság rendelkezéseire és állításait bizonyítsa. Ezért nem találta a bíróság elfogadhatónak a felperesnek azt a hivatkozását, hogy a hatóság a tényállást nem tárta fel. Az alperes megvizsgálta az elsőfokú eljárást teljes terjedelmében, ugyanis már megismételt elsőfokú eljárásról volt szó.

A bíróság összecszerűsége tekintetében a bíróság szintén elfogadta az alperesi előadást; mérlegelési jogkörben hozott határozatok akkor tekinthetők jogszerűnek, ha a hatóság a tényállást kellően feltárta, a vonatkozó eljárási szabályokat betartotta, számot adott a mérlegelés szempontjairól, illetve határozatának indokolásából a mérlegelés jogszerűsége megnyugtatóan megállapítható. Az alperes határozata a bíróság összecszerűsége tekintetében is megfelel a jogszabályoknak.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte annak hatályon kívül helyezését és kereseti kérelmének megfelelő döntés meghozatalát. Álláspontja szerint a jogerős ítélet jogszabálysértő, mert indokolása elsődlegesen a Legfelsőbb Bíróság KK. 31. számú állásfoglalására hivatkozik, a bíróság nem tett eleget indokolási kötelezettségének, így megsértette a Pp. 221. §-ának /1/ bekezdését. Keresetében is előadta, hogy a 2005. október 19. napján a hatósági ellenőrzésről

felvett jegyzőkönyv nem felel meg a Ket. 39. § /2/ bekezdésében foglaltaknak, az ítélet indokolása nem tér ki arra, hogy a jogszabálysértéseket miért tekinti csekély mértékűnek. Keresetében azt is támadta a felperes, hogy a Főfelügyelőség és a Felügyelőség együttesen végezte a hatósági ellenőrzést, egymás hatáskörébe tartozó feladatokat vizsgáltak, így eljárásuk a Ket. 19. § /4/ bekezdésébe ütközött, amely a hatáskör elvonásának tilalmát mondja ki. Erre vonatkozóan sem tett eleget a Fővárosi Bíróság indokolási kötelezettségének.

A tényállás tisztázásával kapcsolatban hivatkozott a felperes a Ket. 52. §-ának /1/ bekezdésére, a hatóságnak lett volna kötelezettsége felhívni az okiratok csatolására, ugyanakkor a vizsgálat során valamennyi szerződésükről fénymásolat készült, azaz az eljáró hatóságoknak birtokában voltak a szükséges dokumentumok. Előadta továbbá a felperes, hogy keresetében hivatkozott a Ket. együttműködést, valamint a valósághű tényállás megállapítását előíró alapelvi rendelkezéseire is.

Végül sérelmezte a felperes, hogy az elsőfokú hatóság számszaki hibát vétett, amikor az alapbírság összegét 11.250.- Ft-ban állapította meg, de ezzel szemben mégis 15.000.- Ft-os alapbírság összeggel számolt és ezt az összeget helyezte el a bírság alapösszegét adó képletbe. A bíróság e körben szintén nem tett eleget indokolási kötelezettségének.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. A jegyzőkönyvről és a hatósági ellenőrzést végző hatóságok hatásköréről kifejtett korábbi álláspontját változatlanul fenntartotta. Előadta továbbá, hogy a felperes által említett szerződéseknek az ügy megítélése szempontjából nincs jelentősége, azok a tényállás tisztázásához nem járultak hozzá.

Végül a bírság kiszámításával kapcsolatban előadta az alperes, hogy határozata indokolása tartalmazza, a legmagasabb - 15.000.- Ft-os - alapbírság előírására tehát az R. 3. § /6/ bekezdésében foglaltakra tekintettel került sor, annak alkalmazása a felperes fellebbezésében írtakkal szemben nem számszaki elírás.

A felülvizsgálati kérelmet a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 274. §-ának /1/ bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Legfelsőbb Bíróság a rendelkezésre álló periratok alapján megállapította, hogy a megyei bíróság helyesen állapította meg a tényállást és az abból levont jogi következtetése is mindenben helytálló; az alperesi hatóságok a Hgtv. és az R. vonatkozó, a határozatok indokolásában hivatkozott rendelkezései alapján törvényes határozattal kötelezték a felperest hulladékgazdálkodási bírság megfizetésére.

A felperes felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a Ket. rendelkezéseibe ütköző eljárási jogszabálysértések miatt támadta a jogerős ítéletet, illetőleg a közigazgatási határozatokat:

Tévedett a felperes abban, hogy a Főfelügyelőség hatósági ellenőrzése a Ket. 19. §-ának /4/ bekezdésébe ütköző hatáskörelvonást valósított meg. A felülvizsgált ügyben az elsőfokú hatósági hatáskört a Főfelügyelőség gyakorolta, nem valósított meg hatáskörelvonást azzal, hogy az elsőfokú eljárást lefolytató Főfelügyelőség a hatósági ellenőrzést a Felügyelőség bevonásával végezte. Ez utóbbi szerv ugyanis a felülvizsgált ügyben nem volt a közigazgatási hatósági eljárási jogviszony alanya, nem járt el elsőfokú hatóságként.

A hatáskörelvonás lehetősége csak abban az esetben valósulhatott volna meg, ha első fokon a Felügyelőség jár el az ügyben és így vesz részt a Főfelügyelőség a hatósági ellenőrzésben, ahol a Főfelügyelőség a meghozandó döntés tartalmára nézve utasítást ad az elsőfokú közigazgatási hatóságnak.

Tévedett a felperes, hogy a Ket. 39. §-ának nem mindenben megfelelő jegyzőkönyvet nem lehetett volna a tényállás megállapításánál figyelembe venni. A jegyzőkönyv felvételére a hatósági ellenőrzéskor hatályban lévő Áe. szabályai szerint került sor. Szemben a felperes álláspontjával, nincs eljárásjogi akadálya annak, hogy a hatóság a Ket. szerint folytatott megismételt eljárásban a korábbi jegyzőkönyv tartalmát figyelembe vegye a tényállás megállapításánál. A Ket. - ugyanúgy mint az Áe. - a szabad bizonyítási rendszer talaján áll, a Ket. 50. §-ának /2/ bekezdése értelmében a hatóság minden olyan bizonyítékot - így a kifogásolt jegyzőkönyvet is - felhasználhat, amely alkalmas a tényállás tisztázásának megkönnyítésére. A Legfelsőbb Bíróság itt jegyzi meg, hogy az Áe. szabályai szerint felvett jegyzőkönyv közokiratnak minősül, és ezen nem változtat az sem, hogy az időközben hatályba lépett Ket. szerinti jegyzőkönyvre vonatkozó alaki szabályok részben megváltoztak, ezek azonban a jegyzőkönyvre vonatkozó tartalmi, érdemi rendelkezéseket nem érintik.

Ugyancsak tévedett a felperes a Ket. 51. § /1/ bekezdésének megsértésével összefüggésben is. Amint arra az alperes is helyesen utalt határozata indokolásában, a fuvarozási szerződések a felperes Hgtv.-be ütköző tevékenységének megítélésénél, a tényállás megállapításánál irrelevánsak.

Végül megalapozatlanul hivatkozott a felperes az alaphírság összegének mértékére is; mind az elsőfokú, mind a másodfokú határozat indokolásából egyértelműen megállapítható, hogy az alperesi hatóságok az R. 1. § /3/ bekezdésének c/ pontja és 3. §-

ának /6/ bekezdése alkalmazásával a 15.000 Ft-os alpbírsággal számoltak.

Mindezek alapján a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának /3/ bekezdése alkalmazásával hatályában fenntartotta.

A Legfelsőbb Bíróság a Pp. 78. §-ának /1/ bekezdése alapján kötelezte a pervesztes felperest az alperes felülvizsgálati eljárási perköltségnek a megfizetésére.

A felperes illetékfizetési kötelezettsége az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. §-ának /1/ bekezdésén alapszik.

Budapest, 2009. június 17.

**Dr.Buzinkay Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr.Kárpáti Zoltán sk.
előadó bíró, Dr.Fekete Ildikó sk. bíró**

A kiadmány hiteléül:

bírósági írnok